

VAN ZWEMMEN, DUS, HUP, HET WATER IN!!!'

De watercavia's doken onmiddellijk het water in. Plons, plons, plons klonk het.

Eén cavia sputterde onder water nog iets wat leek op: 'Oké, Zantos!'

De lucht kleurde langzaam rood en de meeste cavia's haakten af. Hun baby's moesten allang in bed liggen, dus trokken ze zich terug.

Eindelijk, daar kwamen de watercavia's boven. Ze hijgden en hun vacht droop van het water. Bij het watercavia-clubje zaten ook een paar langharige cavia's en toen die de schuine wal op klimmen, zag je dat ze echt diep hadden gezwommen. Hun haren zaten helemaal door de war en in de knoop.

'Sorry, Zantos, sorry. We hebben Acarar niet gevonden,' zeiden ze.

De volgende dag stond het overal in de media: in *De Knaagkrant*, op de MiniTV, op de half-afgeknabbelde MiniRadio en het was zelfs in de Raadszaal van de Vier Caviagroepen te zien: **ACARAR VERDWENEN!**

'We moet'n iets doen,' zei Romy, Karels dochter van drie. Net als haar vader en haar broertjes Rosbol en Remy had ze een vreemd accent.

'Ja, dat vind ik ook,' antwoordde een bruine cavia met zwarte vlekjes. Hij nam een slok lava uit zijn stenen bidon.

'Nog even wachten, vuurcavia's. De anderen komen er zo aan!' riep Zantos. Op dat moment slingerde er een cavia met veel te

lange haren aan een liaan naar binnen. 'Jihaaa!' klonk er, en ja hoor, daar kwam een groep doorweekte watercavia's hijgend de zaal binnen en ze plonsden meteen in het zwembad. De klimcavia's installeerden zich in de voor hen bestemde groen geschilderde mandjes die met touwen aan het plafond hingen.

'Hallo cavia's,' begon Zantos de speech. 'Is iedereen er?' 'Ja!' riepen de vier groepen.

'Dan beginnen wel!' riep Zantos in de microfoon. 'Is er al een spoor gevonden van Acarar?' Een watercavia stak haar poot op.

'Ja?' Vriendelijk keek Whitey de cavia aan.

'We vonden zeewier met Acarar-haar in de Troslanabaai.' Journalist-cavia's begonnen gauw in hun boekjes te schrijven en klimcavia's begonnen opgewonden met elkaar te praten. De volgende dagen stond het nieuws er vol mee:

Acarar-haar gevonden door watercavia

Watercavia beweert dat ze Acarar-haar heeft gevonden

Worden de watercavia's helden?

Is die watercavia wel te vertrouwen?

'Heb je het al gelezen?' riep Whitey. Zantos keek haar met vermoeide oogjes aan.

'Ja. *Vuurcavia in de Krant* denkt dat die cavia een verrader is.' Hij legde *Vuurcavia in de Krant* op de grond en pakte *De Nationale Knaagkrant*. Toen begon hij het volgende stuk te lezen.

Watercavia zegt dat er een plukje Acarar-haar is gevonden. Is zij wel te vertrouwen?

‘Doe niet zo raar. Tuurlijk, ze hoort bij ons. Zelfs Egiro zei dat,’ aldus een onbezorgde, vrolijke leider Zantos. Levi, de leider van de watercavia’s, schuift zijn kont naar de wc toe. Hij lacht als een boer met kiespijn:

‘Tja, misschien wordt het tijd voor een nieuwe leider. Zantos is al vier jaar oud, ooit zal hij sterven. Het is tijd voor verandering. Ik vind mezelf wel een goeie leider.’

‘Wat bedoelt u daarmee?’ vraagt de journalist Nira.

‘Tja,’ antwoordt Levi, terwijl hij even met zijn tanden klapert. ‘Leider zijn van de watercavia’s is me toch wat te makkelijk. Misschien kunnen we gaan kijken wie de nieuwe Zantos wordt, of... ja.’

‘Hoorde ik daar een “of”?’

Levi zucht. ‘Misschien wil ik de nieuwe Acarar zijn,’ zegt hij. Na dit nieuws hebben de andere watercavia’s overlegd en besloten dat Levi geen leider meer mag zijn. De watercavia’s zijn nu op zoek naar een nieuwe leider. Binnenkort weten we hopelijk meer.

Zantos sprong op.

‘WHITEY!’ schreeuwde hij. ‘We moeten Levi uit het rijk verbannen. We moeten hem wegekrijgen uit Acarier. Nu. Al is het met geweld. Hij moet weg! NUI!’

Maar Whitey zat luid zingend buiten in het privézwembad te baden en hoorde het dus niet. Zantos beende naar de deur, zette zijn hoed op en rende zo hard als zijn korte pootjes hem konden